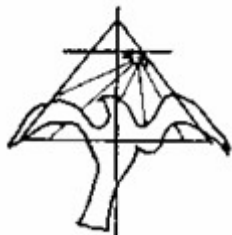

6

červen
2008

Košířský farní list

Červen

„CHRÁNĚNÁ DÍLNA“

Pod názvem chráněná dílna se skrývají letošní duchovní cvičení strahovských premonstrátů, které se konaly na půvabném poutním místě Lomci v jižních Čechách blízko Vodňan. Pod vedením otce exercitátora P. Prokopa Brože Th.D., který přijel přímo z obhajoby doktorské práce, bylo ze strahovské kanonie celkem čtrnáct účastníků. Z nich byli dva novicové (Vavřinec a Gabriel), dva klerici (Zachariáš a Zikmund), jeden bratr se slavnými sliby (Damián) a osm kněží buď t.č. žijících v klášteře (P. Adrián – převor, P. Ambrož – novicmistr, P. Lohel – podpřevor a košířský administrátor a P. Pavel – výpomocný duchovní v nemocnici Pod Petřínem) nebo kněží z různých farností spojených se Strahovem (P. Bohuslav – Beckov na Slovensku, P. Metod – farář v Jihlavě, P. Jeroným – administrátor ze Střešovic od sv. Norberta), z kláštera byl také přítomen jáhen a kandidát kněžského svěcení Timotej.

Jak jsem připomenul při nedělních ohláškách v košířských kostelích, má být pro každého kněze milou příležitostí prožít jednou za rok několik dnů exercicií v ústraní, usebranosti a pokojném rozjímání. Program jednotlivých dnů byl na Lomci dobře vyvážený, takže se rovnoměrně střídaly společné modlitby, promluvy a prostor na osobní modlitbu. První modlitby dne začínaly v 8.00 hod. (takže jsme si báječně pospali) pak byla snídaně, v 9.00 první modlitba během dne s následující první promluvou, pak doba k tiché meditaci a v 11.10 hod. se slavila eucharistie s druhou modlitbou během dne. Odpolední program začínal v 15.00 hod. třetí modlitbou během dne s druhou promluvou, po rozjímání byly v 18.10 hod. nešpory a po večeři byla na závěr dne hodinová adorace s modlitbou před spaním.

Téma duchovních dnů bylo „Obrácení“ na podkladě osnovy exercicií sv. Ignáce z Loyoly, který je autorem a otcem této zbožné praxe. Osnova jeho meditací je rozložena do čtyř týdnů, my jsme se dopustili určitého „podvodu“, protože jsme jednotlivé týdny zhustili do jednotlivých dnů. Téma bylo velmi vhodné, jelikož jsme během exercičního týdne slavili ve čtvrtek „Obrácení sv. otce Augustina“.

První den sledoval conversio – obrácení na podkladě rozlišování dobra a zla, pohledu na hřích z určitého nadhledu, zatím bez vlastního ponoření do sebe a zkoumání vlastní konkrétní hříšnosti. Bylo velmi užitečné uvědomit si celkovou souvislost, v níž se má hřích sledovat. Bez chrámu a bez církve to je totiž velmi nebezpečné. Hřích je třeba vidět podle Písma a církevního učení ve spojitosti s milosrdenstvím, jinak se může člověk propadat do velkých temnot.

Druhý den sledoval podle sv. Ignáce tzv. conversatio – rozjímání o Kristově životě, plném moudrosti a divů. Bůh má být poznáván jako Ten, který přichází k lidem, mluví s nimi, učí je správně smýšlet a žít. Dobrým doplněním byly výklady o struktuře člověka na podkladě myšlenek z rozsáhlého pojednání sv. Františka Saleského, který ve svém díle „O lásce“ rozebírá nejrůznější síly a dispozice člověka a dává je do souladu s principem lásky pomocí výrazného působení vůle.

Třetí den jsme dostali domácí úkol přečíst si Janovy pašije. Téma dne bylo náročné a hutné – vykoupení z hříchu. Apoštol Pavel nám byl velkým pomocníkem svým listem Římanům.

Sledovali jsme, jak je člověk hříchem zasažen a jak jej ani zákon nemůže osvobodit z viny. I když je svatý a moudrý, spíše člověku vmetává před oči jeho slabost a nesrovnanost se sebou. Jediná záchrana je v Kristu. Ubohý člověk si sebelepší metodou sám nepomůže k záchraně.

Čtvrtý den byl ve znamení velikonočního apetitu. V promluvě byly připomenuta zjevení Vzkříšeného Pána, jak se nachází o nich bohatá zvěst v evangeliích. Neopomněla se ani důležitost prázdného hrobu, který církev stále chrání. Ježíš po svém zmrtvýchvstání dotváří víru apoštolů. I my jsme se svou vírou stále na cestě dotváření, podle slov papeže Jana Pavla II. „jsme tím, čím se stáváme“. Jsme také ve své víře zcela závislí na Kristu a jeho obdarování. Podle sv. Tomáše Akvinského jsou tři druhy milosti: donum, virtus a charisma. První dva druhy jsou spíše pro naši osobní výbavu, zatímco charisma je především pro druhé. A tak i evangelní rady – chudoba, čistota a poslušnost mají být ve službě charismatu. V tom je poslání Bohu zasvěcených osob. Aby to dokázali, mají zůstat ve společenství svatých, protože na nich je charisma vidět.

Od svatého Ignáce z Loyoly pak bylo velmi užitečně připomenuto správné duchovní rozlišování útěch a neútěch. V duchovních útěchách máme vyhledávat a velebit Boží milost, přicházejí-li neútěchy, mohou být zapříčiněny také vlažností, leností a liknavostí. Můžeme je překonávat ponořením do Božích tajemství a vyhledáváním Boží blízkosti.

Objevný byl pro mě také výklad Ignácova pojmu „indiference“. Nejde o nějakou chladnou lhostejnost, ale „disponibilitu“ duchovního člověka k čemukoliv, co v životě přichází (dlouhý či krátký věk, zdraví či nemoc, úspěch či nezdar atd.) v činorodém přístupu. Z mnohých postřehů, které se týkají cesty duchovního života, mě také zaujala myšlenka, že nastoupí-li člověk důslednou cestu křesťanské víry, v jeho životě přichází jedna milost za druhou, jako by si předávaly štafetu. Zajímavé bylo také rozlišení různých stupňů radosti: nejprve z přirozených darů, z prostředí, pokrmu, oblečení, zdraví, potom radost z víry ve Stvořitele, který se projevuje ve svém díle a já mohu vnímat jeho dobrotu, pak radost z Božích tajemství – pravd víry (Ježíšovo božství, spása, láska Nejsvětější Trojice, neposkvrněnost Bohorodičky, svátosti atd.) a také radost z nebeských dober, největší radost z Boha samého. Dalo by se kupit mnoho a mnoho dalších duchovních perel, které jsme mohli v promluvách zachytit, ale není vhodné na tomto místě převyprávět celý obsah exercicií. Tak alespoň několik „ochutnávek“. Závěrečná mše sv. byla ke cti Panny Marie na poutním mariánském místě. Do ní jsme každý i formou osobní modlitby v přímluvách vložil do rukou Marie Panny svůj dík a prosbu.

Nelze však opomenout i půvab místa, které nám bylo pro tyto dny dopřáno. Název „Lomec“ je odvozen od lomů, které zde byly v minulosti vydolovány. Nyní je celý kopec pokryt souvislým lesem, který je bohatý na různé druhy stromů, lesní zvěře, ptáků, mezi nimiž v noci dával o sobě vědět zvláště sýček. Kopec připomíná ostrov. Je možné jím procházet křížem krážem, kolem dokola, nahoru a dolů, přitom centrem a vrcholem je mariánská svatyně. Má zvláštní původ. Karel Buquoy, velký vědec a cestovatel, si bral na dlouhé cesty po světě vzácnou sošku Panny Marie. Když se jednou na moři rozpoutala prudká a nebezpečná bouře, vzýval Bohorodičku a slíbil, že pokud se zachrání, vystaví k její cti kostel. Vše dobře dopadlo a úmysl nezapadl. Uskutečnil jej jeho syn Filip Emanuel Buquoy, jehož přičiněním byl na začátku 18. století kostel dostavěn a r. 1704 vysvěcen. Vzniklo tak duchovní srdce jižních Čech. Oltář je vytvořen podle římské Berniniho předlohy v chrámu sv. Petra. Svatostánek je na girlandách zavěšen nad oltářem. Je v něm eucharistie a vzácná soška Panny Marie. Kněžiště tak vytváří souvislý kruh, kolem něhož je vytvořen prostor pro ostatní věřící.

Naproti kostelu Jména Panny Marie nechali Buquoyové vystavět lovecký zámek, který se později využíval jako farní budova se školou. Nyní tam žije Kongregace Šedých sester III. řádu sv. Františka, které se starají o poutní místo a exerciční dům. Jim patří také náš velký dík za poskytnuté podmínky, skvělé duchovní i materiální zázemí během našich exercicií.

Z ostrova bylo možné podnikat krátké výpravy do blízkého okolí, prosyceného kvetoucími sady (právě byly třešně v plném květu), které evokovaly slova naší hymny „v sadě skví se jara květ“, živými zelenými loukami i prostými jihočeskými stavbami. Tak jsem si mohl vychutnat cestu spojenou s rozjímáním růžencových tajemství k nedalekému zámku Kratochvíle těsně u Netolic směrem na jih k Prachaticím nebo jsem se podíval za Petrem Chelčickým, písmákem a náboženským myslitelem žijícím v letech 1390 – 1460, u jeho sochy jsem si připomenul jeho spisy (O boji duchovním, O šelmě a jejím obrazu, Siet' viery pravé a Postilla) i jeho spíše mravoučné než věroučné zanícení. Škoda, že neprošel intelektuální konverzí a neuspořádal si svou víru pomocí solidní filosofie a teologie jako například Henry Newmann, konvertita z anglikánské církve ke katolické víře. Nevznikla by blouznivá Jednota bratrská a různé naivní názory, kterými později ovlivnil např. L.N. Tolstého nebo T.G. Masaryka.

Z Chelčic je jen kousek cesty k Libějicím, kde se dříve nacházely lázně se zázračně léčivou vodou. U kaple sv. Máří Magdalény, která je uvnitř bohužel zdevastovaná, najdeme písemná svědectví mimořádně uzdravených osob. Odtud se přes pole otevírá pohled na Vodňany. V Libějicích pod Lomcem jsou pak dva zámky, z nichž jeden měli dříve, ještě po válce ve správě bratří redemptoristé, jak mi sdělil náš milý farník pan Dobeš, který tam v jejich škole prožil jeden rok. Kolem zámků je velmi rozlehlá zahrada se vzácnými i několik set let starými stromy.

Končím své vyprávění, ale nepřestávám se v duchu vracet na kouzelné místo, které znovu rád navštívím a promedituji a které jako ideální doporučuji všem pro „chráněnou dílnu“.

P.Lohelius Zdeněk Klindera Th.D., O.Praem.
podpřevor strahovský a administrátor Košíř

Liturgický kalendář

1. neděle	9. neděle v mezidobí
2. pondělí	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků
3. úterý	Památka sv. Karla Lwangy a druhů
5. čtvrtek	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6. pátek	Slavnost SV. NORBERTA, biskupa a zakladatele premonstrátského řádu
8. neděle	10. neděle v mezidobí
9. pondělí	Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
11. středa	Památka sv. Barnabáše, apoštola
13. pátek	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15. neděle	11. neděle v mezidobí
16. pondělí	Sv. Isfrída, biskupa premonstrátského řádu
19. čtvrtek	Památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21. sobota	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22. neděle	12. neděle v mezidobí
24. úterý	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
27. pátek	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitel církve
28. sobota	Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. neděle	Slavnost SV. PETRA a PAVLA, APOŠTOLŮ
30. pondělí	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

- ✓ **Biblické katecheze budou pokračovat 7. a 21. června po večerních bohoslužbách** ve farním sále u sv. Jana Nep.
- ✓ **Dramatické podání příběhu sv. Jany z Arku bude se uskutečnit v úterý 10. června v 19.00 hod.** v kostele sv. Jana Nepomuckého.
- ✓ **Děkovná bohoslužba s účastí dětí a rodičů na závěr školního roku a farní táborák** se uskuteční ve čtvrtek 26. června od 17.30 hod. Jsou zváni příbuzní, přátelé a hosté všech věkových kategorií.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 9. května 2008 ve farním kostele Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Václav Dráb, Václav Funda, MUDr. Horáková a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti
3. Činnost farnosti a rozprava

Ad 1. Byla provedena zevrubná kontrola plnění jednotlivých bodů zápisu z dubnové schůze a bylo konstatováno, že podle možností jsou všechny body průběžně plněny. Otevřena zůstává záležitost vyhřívání lavic v kostele sv. Jana, je to mj. kvůli finanční náročnosti této jinak technicky nepřilíš náročné akce.

Výbor také jednal o programu připravované Valné hromady Společnosti, která se sejde v posunutém termínu, tedy v neděli 1. června po skončení mše sv. u sv. Jana. Skupina ministrantů připraví k této schůzi potřebné uspořádání sedadel ve farní aule.

Ad 2. V dalším průběhu výbor vyslechl a projednal zevrubnou informaci P. Lohela o průběhu jednání se zástupci Občanského zastupitelstva Prahy 5 a také za spoluúčasti příslušných zástupců konsistoře. Jednání jsou časově náročná ale postupně se blíží ku zdárnému konci. Jeho výsledkem je mj. i vzrušení zájmu členů úředních orgánů o naše farní budovy (ve farnosti máme tři kostely) a jejich provoz a zejména stavební údržba spolu s nutnými opravami vyžadují trvalou péči a v neposlední řadě též nemalé finanční prostředky.

Ad 3. Výbor potom vzal na vědomí informace o přípravě farního autobusového zájezdu do Lokte, autobus je zabezpečen, do plného obsazení zbývá ještě několik volných míst.

V termínu svátku našeho patrona sv. Jana Nepomuckého bude v tomto kostele slavná poutní mše sv. a po ní již tradiční setkání farníků v areálu resp. na trávníku před kostelem. P. Lohelius pozve při této příležitosti některého z významných představitelů strahovského kláštera.

Rovněž byl projednán a schválen termín konání tradičního táboráku na ukončení školního roku, a to na čtvrtek 26. června po večerní mši sv. u sv. Jana. Skupina našich mladších farníků připravuje zábavný program s obvyklým pohoštěním přítomných.

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

DVACET LET KNĚŽSKÉHO ŽIVOTA

Před 20 lety, 25.6.1988, přijal náš duchovní Otec,

P. Lohelius Klindera Th.D., O. Praem.

v katedrále sv. Víta z rukou kardinála Tomáška kněžské svěcení. První mši svatou slavil 28.června v kostele sv. Norberta ve Střešovicích.

...dej mu věrnost a vytrvalost v tak svaté službě...

Tak se za něj modlí jeho košířští farníci a děkují za to, že dvacet let věrně vytrval a přejí mu, aby vytrval i nadále a prokazoval své farnosti svatou službu.

A jak vidí dvacet let své služby Bohu on sám, to nám napsal v krátkém dopise:

Při slavení eucharistie přinášíme oběť díky a smíru. Dík a pokání patří k našemu životu. Když mohu děkovat za dvacet let kněžské služby, nemohu přehlížet mnohé slabosti a nedokonalosti, kterými byla poznamenána. Ale jak píše kazatel: „Je čas plakat i čas smát se.“ (Kaz 3, 4) Kněžský život provází obojí. Některé starosti nebo radosti zná jen kněz. Za obojí je třeba děkovat, obojí může pomáhat k růstu. Vše, čím je cesta kněžského a zasvěceného života provázena, je Božím darem. Patří tam Kristovo Tělo - společenství bratří a sester. Všem náleží upřímný dík za modlitbu, mnohostrannou a nezměřitelnou pomoc i příklad křesťanského života. Není tedy třeba odpalovat ohňostroje a vytrubovat fanfáry, ani tpyce skuččet, že se nic nepodařilo. Jen s pokorou a radostí děkovat za Boží milost.

V Kristu Váš P.L.

Sv. Marcellin a Petr, mučedníci

památka 2. června

Sv. Marcellin a Petr byli uctíváni v Římě už od nepaměti. Nejstarší zpráva o nich je od sv. Damasa, který byl papežem 366 - 384. Ten uvádí, že se jako mladík dozvěděl o jejich mučednictví od kata, který je popravil. Bylo to za pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána okolo r. 300 (uvádějí se roky 299 a 304). Soudce prý nařídil, aby byli s'tati na odlehlém místě, aby křesťané nevěděli, kde jsou jejich

těla. Museli si sami vykopat hrob. Později se o jejich hrobě dozvěděla zbožná římská žena Lucilla a postarala se o jejich důstojné pohřbení. Bylo to poblíže římské silnice Via Labicana v místě nazývaném Ad duas Lauros. Císař Konstantin tam dal vybudovat kostel, v němž byla hrobka jeho matky sv. Heleny.

Jiné staré martyrologium uvádí, že Marcellin byl kněz a Petr exorcista (klerik s nižším svěcením). Oba světce si připomínáme v 1. eucharistické modlitbě (římském kánonu), a to v modlitbě "I nám, hříšníkům".

Snad už ve 4. století byl na jejich počest postaven jiný kostel. Byl častokrát přestavován a stojí dodnes. Je basilikou a titulárním chrámem. Světci jsou v něm připomínáni velkou freskou nad hlavním oltářem. Ostatky světců přenesl Einhard, rádce císaře Karla Velikého, do chrámu opatství v Seligenstadtu nedaleko Frankfurtu nad Mohanem.

Zobrazují se s palmou mučedníků, křížem nebo knihou.

M.P.

Prameny: R.Ondruš: Blízki Bohu i lud'om, Internet.

OKÉNKO VÍRY

165. V jakém smyslu je církev svatá?

Církev je svatá, protože jejím původcem je nejsvětější Bůh; Kristus se za ni obětoval, aby ji posvětil a dal jí moc posvěcovat; Duch Svatý ji oživuje láskou. V církvi je plnost všech prostředků spásy. Svatost je povoláním každého jejího člena a cílem veškeré její činnosti. Církev v sobě zahrnuje Pannu Marii a nespočetné svaté jako vzory a přímluvce. Svatost církve je pramenem posvěcení jejích dětí, které uznávají, že zde na zemi jsou všichni hříšníci a stále potřebují obrácení a očišťování.

166. Proč se církev nazývá katolická?

Církev je katolická, to je *všeobecná*, protože je v ní přítomen Kristus „Tam kde je Kristus Ježíš, tam je katolická církev“ (sv. Ignác Antiochijský). Hlásá celou a neporušenou víru; přináší a spravuje plnost prostředků spásy je poslána ke všem národům všech dob a všech kultur.

167. Je i místní (partikulární) církev katolická?

Katolická je každá *místní* církev (to je *diecéze* a *eparchie*), tedy společenství křesťanů ve společenství víry a svátostí se svým biskupem posvěceným v apoštolské posloupnosti a spojeným s římskou církví, která „předsedá v lásce“ (sv. Ignác Antiochijský).

168. Kdo patří do katolické církve?

Všichni lidé různým způsobem patří nebo jsou zaměřeni ke katolické jednotě Božího lidu. Plně je začleněn do katolické církve ten, kdo má Kristova Ducha a je s ní spojen svazky vyznání víry, svátostí, církevního vedení a společenství. Pokřtění, kteří plně neuskutečňují tuto katolickou jednotu, jsou v určitém, i když nedokonalém společenství s katolickou církví.

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné